

Părintele Constantin Galeriu

Sfaturi duhovnicești

Să nu uităm arvuna raiului în atâtea suflete sfinte știute sau neștiute. Câte suflete smerite nu ne dau asemenea mărturie. În rugăciune fierbinte, în împărtășirea Sfintelor Taine, în săvârșirea unor fapte jertfelnice prin care, în iubirea lor pregustă din lumina divină.

Când trupul e rănit curge sânge; când sufletul e rănit de săgeata căinței, curg lacrimi. Iar apa lor se revarsă peste pământul și fața crăpată a sufletului și îl purifică de puroiul păcatului.

Milostenia este iubirea întrupată în fapte; e talantul rodit în slujirea aproapelui meu... Dacă eu iubesc cu adevărat, e de neconceput ca iubirea mea să nu se arate prin fapte, așa cum o lampă aprinsă e de neconceput să nu lumineze în jur.

Când îți vezi păcatul, deosebești binele de rău și începi, prin chemarea îndurării lui Dumnezeu și nevoiță, să urăști păcatul, să te lepezi de el, să te cureți, punând în locul răului, harul binelui. Și așa să simți dulceața binelui, a virtuții.

Dacă în societate n-ar fi și oameni blânzi, care să îndure fără murmur vorbele aspre și nedreptățile celor răi, care să răspundă cu o vorbă bună la insulte, cu un surâs la amenințări, care să știe întotdeauna să potolească pornirile celor pătimiși, atunci desigur certurile și scandalurile nu s-ar mai sfârși și traiul pe pământ ar fi de nesuferit.

Mica și valoroasa jertfă

Odată l-am auzit pe părintele Galeriu spunând că „jertfa e calea sfântă de împlinire prin dăruire cu Dumnezeu și aproapele nostru”. Am întreat-o pe mama ce înseamnă jertfa mai exact.

Mi-a amintit de nopțile când aveam febră și veghea la căpătâiul meu, fiind întărită de Dumnezeu să biruie oboseala, de toate eforturile pe care le face pentru a ne fi nouă bine. Mi-a vorbit despre tătucul meu care muncește din zori și până-n noapte pentru a ne aduce cele necesare...

Mi-a amintit și de surioara mea mai mare, care, de când mă știu are grijă de mine și, chiar dacă uneori ar vrea să se joace cu copiii de vârsta ei, dacă mama o roagă, mă duce în parc, sau mă ajută la teme.

De câte ori vine bunica la noi ne aduce totdeauna câte ceva. Ultima dată când a venit la noi ne-a adus cireșe culese chiar de ea din bătrânul copac din fața casei. Venise, sărăcuța, cu plasele încărcate de bunătați, dorind să ne facă tuturor bucurii.

Mi-a amintit de serile când mi-era somn și greu să-mi fac rugăciunea..., dar mă rușinam de îngerușul, care stătea cu mânuțele împreunate, rugându-se Tatălui Ceresc pentru sufletelul meu. Harul lui Dumnezeu îmi dădea putere și voință să înving oboseala. Mi-a amintit și de ziua când aveam o singură prăjitură și am împărțit-o cu colega mea de bancă, iar prăjitura a avut un gust mai bun.

Când iubim nu precupețim nici un efort pentru a bucura, mulțumi sau consola ființa dragă nouă. Așa și Dumnezeu din dragoste pentru oameni și-a trimis în lume unicul Fiu, drept jertfă pentru iertarea păcatelor noastre și reabilitarea chipului Său în noi.

drd. Monica Marghetevici, Suceava

